

Associació 'Hogar de MarÀa': deu anys d'acollida i protecció de la vida

Description

Són dos quarts de deu del matí i a la seu de l'associació [Hogar de MarÀa de Girona](#) tres dones ja comenten, amb el cafè a les mans, alguns aspectes sobre la trobada que l'endemà, dimecres 4 de setembre, marcarà l'inici de les activitats d'enguany en aquest **centre de dia dedicat a protegir la vida per mitjà de l'acompanyament i l'ajuda** a mares gestants.

Elles són, d'una banda, Marta Pascual, coordinadora de l'Hogar de MarÀa a Girona, i, de l'altra, Valeria Orrego i Mariana Horuk, dues de les cinc dones que en aquest nou curs gaudiran del **suport que ofereix aquesta entitat catòlica a dones embarassades** o amb infants acabats de néixer.

"M'ha costat quinze anys poder-me quedar embarassada, per tant, **el meu bebè és molt desitjat**", explica en un fluid espanyol la Mariana, embarassada de sis mesos, que va arribar sola a Girona el passat mes de juliol fugint del seu país, Ucraïna, per poder "estar tranquil·la i salvar el seu nadó".

La Mariana va posar-se en contacte amb l'Hogar de MarÀa gràcies a un home que coneixia l'entitat i li va recomanar que hi acudís. Durant aquestes darreres setmanes d'estiu, mentre ha esperat l'inici de la temporada per sumar-se al grup de dones, s'ha dedicat a **ajudar a la casa endreçant la roba d'infant** que ha arribat al centre en un dels darrers donatius. "Doblegar i classificar roba és com una teràpia per a mi, em relaxa", confessa.

Mariana Horuk va arribar fa dos mesos a Catalunya fugint de la guerra a Ucraïna.

A l'altre cantó de la taula hi ha la Valeria, que és colombiana i va posar els peus a Catalunya per primer cop el mes de desembre de 2023. Des de llavors, viu a la Bisbal (Baix Empordà) amb el seu marit i el seu fill Josè Àngel. **“Vaig arribar aquí buscant un millor futur per aquest petit”**, explica mentre sosté en braços el nadó, de només sis mesos.

Valeria va contactar l'Hogar de Marà cercant per internet entitats catalàniques dedicades a ajudar dones gestants. Ho va fer, assegura, **buscant companyia, més que no pas suport material**. “En poc temps he experimentat canvis molt importants en la meua vida: he sortit del meu país, he sigut mare... Tot això m'ha provocat una allau de sentiments i he necessitat suport per tirar endavant”,

admet Valeria.

Un dels millors records que té la Valeria de la seva primera visita al local de l'associació va ser el rosari i l'estampa amb una oració al darrere que li van lliurar. "Jo estava trista i una mica avorrida i em vaig sentir molt millor quan, després d'una primera pregària, em van dir que va ser Maria qui m'havia portat fins aquí", rememora.

"Vaig venir aquí buscant un millor futur per aquest petit", explica Valeria Orrego.

Els orígens al Raval

L'origen de l'[Hogar de María](#) es remunta a l'any 2014 en una església del barri del Raval de

Barcelona, on Elvira Casas, que es dedicava a ajudar **famÍlies necessitades com a voluntÁria**, va veure com una dona se li va apropar demanant-li diners per poder pagar l'avortament al qual s'havia de sotmetre aquella mateixa tarda.

“L'Elvira li va dir que no l'ajudaria a avortar, perÁ que **la podia ajudar a tenir el seu fill** i, que si volia, podria donar-lo en adopciÓ perquÁ alguna mare se'n pogués fer cÁ rec”, relata Marta Pascual. Llavors van adreşar-se a la Casa Guadalupe, de Terrassa, on van ajudar la dona a tenir el nadÁ. L'experiÁncia va ser tan gratificant que mesos desprÁ l'infant seria batejat amb la mateixa Elvira Casas com a padrina.

Arran d'aquella experiÁncia, i **desprÁ d'un període com a voluntÁria a la Casa Guadalupe** i, Casas va decidir posar en marxa l'Hogar de MarÁa, que enguany celebra el seu desÁ aniversari amb 22 centres, la majoria dels quals es troben a Catalunya.

Compartir en la diversitat

Malgrat que es tracta d'una entitat catÁlica, l'Hogar de MarÁa ofereix suport a dones de qualsevol raşa, religiÓ i condiciÓ social que **no compten amb prou recursos personals o materials** per afrontar l'embarÀs i els primers mesos de maternitat. Aquesta diversitat Á un dels pilars del centre, com ho destaca Valeria: “La diversitat cultural i religiosa Á una de les coses que m'agraden d'aquest centre, totes respectem les creences de les altres. AquÁ **venim sobretot a compartir experiÁncies**, Á pats tÁpics dels nostres paşos, i a aprendre plegades en tallers que s'imparteixen al centre com ara els de pintura o de ball”.

Mariana remarca la pau i tranquil·litat que sent en aquest espai. “He conegut moltes persones des que estic aquÁ, no em sento sola.Á No sÁ com anirÁ en el futur, perÁ socÁ una persona activa i no m'agrada restarÁ de braşos plegats”, adverteix Mariana, que de moment s'ha apuntat a un curs de catalÁ.

Mariana Horuk, Marta Pascual i Valeria Orrego.

Mares graduades

Quan els infants nascuts sota l'empara de l'Hogar de Maria compleixen un any, les mares es graduen amb una festa en la qual se'ls fa entrega d'un diploma. "No es tracta, però, d'un comiat definitiu, ja que a partir d'aleshores **passen a formar part del grup de mares graduades** i, dos cops l'any, les convidem a participar en trobades en què es fan batejos", explica Marta Pascual.

Mentre aquest moment arriba, la Valeria i la Mariana tenen en l'Hogar de Maria un **espai d'acollida on omplir el seu temps amb el gran ventall d'activitats**

que s'impulsen des del centre. "Mossèn [Dagoberto Rojas](#) [rector de la parròquia de Llançà] ens visita un cop al mes per impartir xerrades; també venen infermeres, pedagogues, psicòlogues; també fem activitats com ara classes de lactància, exercicis per a mares, massatges per als bebès", enumera Pascual, que a més de coordinar els centres de Girona i Llançà, s'ocupa també del de Palamós, que serà obert pròximament.

El treball que fa l'Hogar de Maria no només és satisfactori per a les mares, sinó també per a l'equip de persones que, com Marta Pascual, dediquen el seu temps i energia a donar resposta a les necessitats d'un espai que és **una segona llar per a les dones**. "Tot això és molt gratificant per a mi. M'estimo molt els nens i les mares; i en aquests vint dies d'agost que no ens hem vist, els he trobat a faltar", conclou Pascual amb un somriure.

Category

1. Drets humans

Tags

1. bisbat de Girona
2. Hogar de Maria

Date Created

4 de setembre de 2024

Author

jordi-pacheco